

i urzędami konsularnymi państw obcych lub osobami i międzynarodowymi instytucjami w Polsce, korzystającymi z przywilejów dyplomatycznych, umów najmu i dzierżawy lokali, budynków i terenów pod budowę, pod warunkiem zastrzeżenia w umowie, że czynsz najmu lub dzierżawy oraz inne należności z tych umów wynikające będą regulowane:

- 1) w ciężar rachunku dyplomatycznego „W” prowadzonego dla danego najemcy (dzierżawcy) na podstawie zarządzenia Ministra Finansów z dnia 29 kwietnia 1958 r. w sprawie prowadzenia specjalnych rachunków zagranicznych dla przedstawicielstw obcych i pracowników tych przedstawicielstw, będących cudzoziemcami dewizowymi (Monitor Polski Nr 38, poz. 222), albo
- 2) w ciężar innego zagranicznego rachunku specjalnego, jeżeli posiadacz rachunku udokumentuje, że jest uprawniony przez władze dewizowe do pokrywania wydatków z tytułu najmu lub dzierżawy kwotami z tego rachunku, albo
- 3) w złotych pochodzących z odprzedaży na ten cel zagranicznych środków płatniczych (przekazów, czeków, pieniędzy itp.), udokumentowanej złożeniem jednostce wynajmującej oryginalnego imiennego pokwitowania, rachunku lub zaświadczenia Narodowego Banku Polskiego lub innego banku albo instytucji posiadającej uprawnienia dewizowe, stwierdzającego odprzedaż tych środków płatniczych na równowartość w złotych wystarczającą na pokrycie płatnej kwoty należności.

§ 2. 1. Zezwala się jednostkom gospodarki uspołecznionej oraz innym wykonawcom narodowych planów gospodarczych na zawieranie z cudzoziemcami dewizowymi innymi niż wymienieni w § 1 umów najmu i dzierżawy lokali i budynków pod warunkiem zastrzeżenia w umowie, że czynsz najmu lub dzierżawy oraz inne należności z tych umów wynikające będą regulowane z zachowaniem przepisów § 1 pkt 2 i 3 lub w złotych pochodzących z odpowiednio udokumentowanej wypłaty dokonanej na rzecz najemcy przez jednostki gospodarki uspołecznionej lub innych wykonawców narodowych planów gospodarczych.

2. Przy zawieraniu umów i regulowaniu czynszu strony mogą za obopólną zgodą korzystać z pośrednictwa, o którym mowa w § 3.

§ 3. Zezwala się osobom fizycznym i prawnym nie będącym wykonawcami narodowych planów gospodarczych na zawieranie z cudzoziemcami dewizowymi w Polsce umów najmu i dzierżawy lokali i budynków w imieniu własnym

i na rachunek własny, lecz za pośrednictwem organu do spraw gospodarki komunalnej i mieszkaniowej prezydium właściwej terenowo powiatowej (miejskiej, dzielnicowej) rady narodowej lub przedsiębiorstwa uprawnionego do tego pośrednictwa, i pod warunkiem:

- 1) ustalenia w umowie czynszu najmu lub dzierżawy w wysokości nie niższej od stosowanej przy oddawaniu w najem cudzoziemcom dewizowym lokali i budynków przez jednostki gospodarki uspołecznionej oraz innych wykonawców narodowych planów gospodarczych,
- 2) zastrzeżenia w umowie, że czynsz najmu lub dzierżawy oraz inne należności z tych umów wynikające będą regulowane:
 - a) z zachowaniem przepisów § 1 lub w złotych pochodzących z odpowiednio udokumentowanej wypłaty dokonanej na rzecz najemcy przez jednostki gospodarki uspołecznionej lub innych wykonawców narodowych planów gospodarczych,
 - b) za pośrednictwem organu do spraw gospodarki komunalnej i mieszkaniowej prezydium właściwej terenowo powiatowej (miejskiej, dzielnicowej) rady narodowej lub przedsiębiorstwa uprawnionego do tego pośrednictwa.

§ 4. Zaspokojenie należności z umów wymienionych w §§ 1, 2 i 3 może nastąpić tylko z zachowaniem warunków określonych w tych paragrafach.

§ 5. Szczegółowe warunki dotyczące realizowania należności z tytułu najmu lub dzierżawy (§§ 1—4) uregulują w granicach swojej kompetencji organy sprawujące nadzór nad jednostkami oddającymi budynki, lokale i grunty w najem lub dzierżawę.

§ 6. Zawieranie z cudzoziemcami dewizowymi w kraju umów najmu lub dzierżawy lokali, budynków i terenów pod budowę w przypadkach innych lub na warunkach innych niż wymienione w niniejszym zarządzeniu wymaga osobnego zezwolenia dewizowego.

§ 7. Traci moc zarządzenie Ministra Finansów z dnia 9 listopada 1961 r. w sprawie zawierania umów najmu lub dzierżawy lokali, budynków i terenów pod budowę z cudzoziemcami dewizowymi w kraju (Monitor Polski Nr 86, poz. 367).

§ 8. Zarządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Minister Finansów: *J. Albrecht*

23

ZARZĄDZENIE MINISTRA ROLNICTWA

z dnia 28 listopada 1962 r.

zmieniające zarządzenie w sprawie premii dla autorów i hodowców odmian oryginalnych i selekcyjowanych roślin uprawnych.

Na podstawie art. 8 ustawy z dnia 16 lutego 1961 r. o hodowli roślin i nasiennictwie (Dz. U. Nr 10, poz. 54) zarządza się, co następuje:

§ 1. W zarządzeniu Ministra Rolnictwa z dnia 23 grudnia 1961 r. w sprawie premii dla autorów i hodowców odmian oryginalnych i selekcyjowanych roślin uprawnych (Monitor Polski z 1962 r. Nr 28, poz. 122) po § 3 dodaje się nowy § 3a w brzmieniu:

„§ 3a. Jeżeli za odmianę rośliny uprawnej została przyznana premia autorska jako za składnik mieszańca

ca, a potem odmiana ta została wpisana do rejestru odmian oryginalnych, jednorazową premię autorską za jej wytworzenie zmniejsza się o sumę jednorazowej premii autorskiej przyznanej za tę odmianę jako za składnik mieszańca.”

§ 2. Zarządzenie wchodzi w życie po upływie 10 dni od dnia ogłoszenia.

Minister Rolnictwa: w z. *S. Gućwa*